

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 2. Machabæorum, in quibus
describitur quomodo JUdæi excitati sint ad celebrandum Festum Ignis, &
inculcata eis memoria beneficiorum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS LXX.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 2. Machabaeorum, in quibus describitur quomodo Judai excitati sunt ad celebrandum Festum Ignis, & inculcata eis memoria beneficiorum &c.

N.427. Considera:

Omnia Christianorum Festa haud aliter, quam *Festa Ignis*, igneō videlicet zelō celebranda esse, mente ad contemplationem coelestium rerum elevatā. Quare mellifluus Doctor tom. 2. Serm. 20. a. 1. afferit: viderat (Deus) humana fragilitatis conditionem, quantum in aliis diebus totius hebdomadis mundanorum memoriam hominum sollicitudines occuparent, intelligentias excederent, & voluntates occuparent: ideo, ut animarum prävideret ruine, tutasque redderet ante casum: memento ait: ut diem Sabbathi Sanctifices. Ipse met ergo factis docturus, quod præceperat verbis: cùm totā hebdomade plueret Manna de Cœlo, die tamen Sabbathi non pluit, ut discat homo: hanc Sacram, & solis Spiritualibus negotiis impendendam diem, nullō sacerulari negotiō terendam esse. Nonne merito Pater irascitur filio, quem à domesticis curis & operibus liberatum ad nobile mittit studium, ut inde sibi magnam comparet gloriam: si filius ille, tempus ad tam eximium finem sibi concessum: aut inutilibus negotiis, aut meritis lusibus conterat? ita merito indignatur Deus Christianis, quando cogitur experiri: quod Dies festos, quibus eos voluit à laboribus domesticis esse exoneratos, & nobilissimo Cultū sui propriaeque salutis studio esse intentos, sacerularibus negotiis, lusibus, conviviisque consumant. S. Columbanus Patriæ nostræ cum S. Gallo Apostolus tantā devotione dies Sacros peragere consueverat, ut illis durantibus navigans ancoras jusserit tolli, & vela contrahi. Etiam ipsi Japonenses Barbari teste P. Abraham à S. Clara p. 3. Judæ Festivitatibus suis exactè colendis adeò dediti fuerant, ut præter summam Devotionem, quam impenderant, ingentes auri Thesauros ad solemniorem Templorum ornatum illis diebus offer-

re

re cernerentur. Erant haud dubiè persuasi tales Barbari, obligari se ex titulo gratitudinis ad præstanta talia pro Beneficiis, quæ accepere à Diis. Cur non à Christiane Lector! idem titulus te quoque impellat? utpote cui certissimum de fide est: te millenîs beneficiis per hebdomadem cumulatum testari debere cum Hebræis cap. 2. v. 19. Eripuit nos de magnis periculis, è facibus mortis eruens, conterens serpem, Infernum claudens, & Cœlum aperiens, pro quibus teste S. Thomas à Villa nov. aliud tributum non exigit, quam amorem & Cultum.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 3. & 6. lib. 2. Machabaeorum, in quibus describitur pœna Heliodoro ob Sacrilegium inflitta. Laus Elazari ejusque Constantia.

Considera: **S**i Sancti Angeli tam graviter sint ulti sacrilegum illud N.428. Heliodori facinus, perpetratum in Templo insensibili & inanimato, quam longè gravius sint ulturi Sacrilegia à Christianis commissa in Templis Dei animatis, qualia sunt Spirituales animæ teste Apostolo afferente: *Templum Dei, quod estis vos.* Ejusmodi verò Sacrilegia contingunt per nefaria pusillorum Scandala: quibûs mendacibûs innocentes animæ ad peccandum inductæ thesaurô innocentiae & divinæ gratiæ privantur. *Ve!* mundo à scandalis, ait Christus Matth. 18. Rationem hujus assignat S. Bonaventura in c. 7. Lucæ scribens: quia scandalum aufert Christo illud, quod amat maximè, nempe animam. & S. Bernardus Serm. 1. de Convers. S. Pauli inquit: *si proprium sanguinem dedit in pretium Redemtionis animarum, non tibi videtur graviorem ab eo sustinere persecutionem, qui suggestione malignâ, exemplô perniciose, scandali occasione avertit ab eo animas, quas redemit, quam à Iudeo, qui sanguinem illum fudit?* &c. Atque hic licet supplicium illud, quod divina Justitia intulit Regi Achab fuerit apprimè rigidum, multò tamen atrocius illud exstitit, quod de scandalosa Jezabele sumpsit: Rex enim in bello infeliciter gesto vitam perdidit, canibûs modicam sanguinis ejus partem lingentibûs: Regina verò è fenestrâ præceps acta, proculata ab equis, a canibus lacerata, soloque craniô summisque pedibus relictâ devorata est. Florentius Presbyter, discipulorum Sanctiss. P. Benedicti, ruinam per nudas puellas in hortum eorum immisgas querens (etsi effectu caruerit affectus) divinæ tamen Nemesis horrendam detinuit.